

Arvoisa puhemies,

Tulevaisuusvaliokunnan keskustelualoite Suomalaisen tietoyhteiskunnan tulevaisuudesta osuu todella hyvään ajankohtaan. Suomea nimittäin hallitsee punamultahallitus, jonka monet toimet ovat jo nyt kuin hapan tuulahdus pimeältä 1970-luvulta. Tulevaisuudesta ei tunnuta huolta kannettavan, kiinnostavampaa istuvalle hallitukselle tuntuvat olevan tämän päivän vihreät oksat ja pragmaattinen oman puolueen asioiden mahdollisimman hyvä hoitaminen.

Hallitus on luvannut luoda 100 000 uutta työpaikkaa, mutta suunta on aivan toinen. Tavallisten kansalaisten työpaikat ovat mieluummin lasku- kuin noususuunnassa.

Sitä vastoin hallituserrojen poliittiset virkapaketit antavat muhkeapalkkaisia työpaikkoja punamultapuolueiden edustajille sulle-mulle-periaatteiden ja 1970-luvun tyyliin. Liikanen sai jo vihreän oksansa, nyt lienee vuorossa pätkäkomissaarin nimitys keskustapuolueen jäsenkirjan kantajalle, vaikka Suomen etu vaatisi pätevimmän henkilön valintaa.

Suomessa on nyt ja tulevaisuudessa vakavasti paneuduttava siihen, miten työpaikkojen määrä jatkossa meillä turvataan. Siihen kuinka kilpailukykyämme ja kansainvälinen houkuttelevuutemme turvataan. Juuri ilmestyneen tutkimuksen mukaan Suomen kilpailukyky on romahtanut maailman kaikkein kilpailukykyisimmän valtion paikalta sijaluvulle 8. Ja kaikki tämä on saatu aikaiseksi reilussa vuodessa, jonka punamultahallitus on Suomessa ollut vallassa.

Sanonkin jo nyt, että tulevaisuutemme kannalta vihreiden ensi viikkoon ajoittuva välikysymys työllisyydestä osuu todella napakkaan rakoon.

Toinen seikka, joka minua huolestuttaa Suomen lähitulevaisuuden kannalta on hallituksen sekoilu EU- ja ulkopolitiikassa. Pääministeri on pyörtänyt EU-kantonsa, samoin kuin ulkoministeri, jonka historia oli vuoteen 1995 saakka käytännössä yhtä Euroopan yhdyntymisen vastustamista.

Suomessa tarvitaan tulevaisuudesta nimenomaan avointa keskustelua - eikä vain ulkopolitiikasta. EU- ja ulkopolitiikan merkitys kasvaa meillä kaiken aikaa globalisaation edetessä. Siksi meidän on siirryttävä silläkin sektorilla todelliseen demokratiaan. Todellisen demokratian merkki on se, että

yhteiskunnallisessa keskustelussa ei ole tabuja, eikä pyhiä lehmii, joiden "tuuppiminen sanan säilällä" ja siten kyseenalaistaminen olisi kiellettyä. Mielestäni me emme ole vielä tällä tasolla.

Oikeassa demokratiassa esimerkiksi Tasavallan Presidentti ei ole "diplomaattista koskemattomuutta nauttiva poliittinen toimija", joka on arvostelun yläpuolella. Oikeassa demokratiassa ja tulevaisuuden tietoyhteiskunnassa presidenttiäkin saa arvostella ja siitä tulee syntyä aitoa keskustelua vaikka presidentin kannatus olisikin yli 100%.

Tohtori Risto E.J. Penttilän keskustelun avaus tältä osin löi niin sanotusti ehkä hieman yli, mutta se oli silti oiva avaus. Sen seurauksena näet saimme todistaa punamultahallituksen siilipuolustusreaktiota, joka muistutti myös 1970-luvun ulkopoliittista keskustelutasoa.

Arvoisa puhemies,

Tohtori Pekka Himanen toteaa tulevaisuusvaliokunnan häneltä tilaamassa katsauksessaan tietoyhteiskuntamme syvistä haasteista, seuraavasti Suomi on pärjännyt viime aikoihin asti hyvin, ja kykymme yhdistää hyvinvointivaltio ja tietoyhteiskunta on nauttinut kansainvälistä mainetta. Kuitenkin viimeisen kahden vuoden aikana maassamme on jääty liialliseen itsetyytyväisyyden tilaan ja kehityksen dynaamisuus on kadonnut.

Hän jatkaa katsauksessaan edelleen: Suomi on nyt kriittisessä vaiheessa, josta se voi rohkeiden uudistusten kautta nousta jälleen ylös tai paikalleen pysähtymällä jäädä hitaasti muista maista jälkeen. Mikäli nykyinen jatkuu, kutsuu tohtori Himanen sitä "hyristen hautaan" -skenaarioksi, jossa kaikki vain toistavat, että "hyvin menee" ja että "hyvinvointivaltio on säilytettävä".

Arvoisa puhemies,

tohtori Pekka Himanen katsaus: välittävä, kannustava ja luova Suomi on loistava selvitys tietoyhteiskuntamme nykytilasta ja lyhyenajan toimenpide-ehdotuksista.

Haluaisin kiinnittää katsauksen pohjalta erityishuomion seuraavaan asiaan:

Kestävään luovuuden kulttuuriin pitää kuulua se, että kaikilla yhteiskunnallisen päätöksen tasoilla ymmärretään yrittäjyyden olemus ja osataan tehdä toimia, jotka vahvistavat yrittäjyyttä. Matkaa sanoista tekoihin on yhä hyvin paljon.

On luotava järjestelmä, jossa positiiviset asenteet yrittäjyyttä kohtaan konkretisoituvat valinnoiksi henkilökohtaisella tasolla. Yrittäjyyden taloudellisen palkitsevuuden ja riskien sekä yrittäjyyteen liittyvien asenteellisten seikkojen on oltava niin houkuttelevia, että yksilöt valitsevat urakseen yrittäjyyden.

Olennaista on havaita myös se, että innovatiivisuus muuntuu taloudelliseksi kasvuksi yrittäjyyden kautta. Kun tämä ymmärretään, on selvää, että Suomessa tehdään kaikki mahdolliset toimenpiteet yrittäjyyden aineellisten ja henkisten edellytysten parantamiseksi.

Tohtori Himanen toteaa oivallisesti " tarvitsemme verotusta, joka kannustaa työhön, yrittäjyyteen, luovuuteen ja näin synnyttää verotulot hyvinvointiyhteiskunnan rahoittamiseksi". Hyvinvointivaltion perusta ei ole korkea verotus vaan osaamiseen panostaminen, eli työ, yrittäjyys ja luovuus.